

Villányi G. András

kék mind

ami felbukkan
szemnek látható
érzékeknek só
madár vagy kő
fém és fa vagy nő

mert köröttük az óriás
a Tenger
kékkal oldja kékbe mindet

sírok az égben

67

ki város vermében
csörömpöl vaksorsnak
botladozva eltűnődhet
a millió madár
hová röpül mikor vége

talán kapu van
a semmibe kijárat
karcos szemünk
alig látja ám ők igen
s láthatatlan szállnak
el a képtelen térből
feloldódni

a város feletti kékben